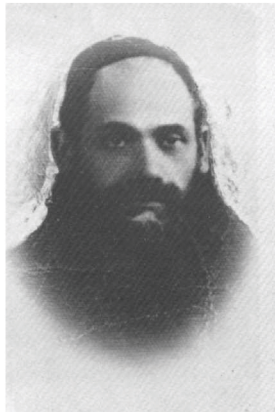

קונטרס

חלוקי הנחל

ר' יצחק ברייטער זצ"ל

קונטרס חלוקי הנחל
ובו ז' עמודים ויסודי האמונה
ע"פ דעת נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה
רבי נחמן מברסלב

נכתב בנליינצ'וב י"ז סיון ה'תרע"ז
ע"י ר' יצחק ברייטער מווארשא

חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה
שבעה (משלי ט, א)

עמוד ראשון – עמוד יד ה'

יסוד היסודות ועיקר העיקרים, מה שזכינו לשאוב מימי הנחל הוא, לידע ולהודע כי כל מה שעובר על האדם בין ברוחניות בין בגשמיות, במזיד ובשונג באונס וברצון, הכל בגזירת היוצר הוא, כי אם האדם איננו ראוי ולא זכה עדיין להתקרב אל הקדושה ואל המצווה לעשות אותה, מבלבלים אותו מן השמים ממנה, כי נתגלגלת בתוך מחשבותיו מחשבה מבלבלת כזאת, אשר אינה מניחה אותו לעשות הדבר שבקדושה אף שרצה להעשותה, וכל זה אינו ח"ו לנקמה מהשי"ת כי אם ברחמיו ית', המרחם על כל מעשיו, יודע ועד דיין אמת, כי אי אפשר לקרבו אל הטוב כי אם בדרך זה, להודיעו איך הוא רחוק מטוב, ואיך הוא עמוד במדריגה פחותה כזו, ואין עליו

לעשות כי אם לצעוק אחר המעשה הרע להשי"ת על זה, ולספר הכל לפניו ית', ולשפוך לבו בתחנונים ולפרש שיחתו לפניו ולבקש ולהתחנן על נפשו, שיזכהו השי"ת להתקרב אל הדבר שבקדושה, וזהו נפלאות תמים דעים, ועל יסוד זה סובבים הולכים כל המאמרים וכל התורות של הלקוטי מוהר"ן, וכל מיני התחזקות, ובפרט התורה אזמרה לאלקי בעודי, ליקו"מ ח"א סי' רפב מה שצריכין לדון א"ע ואת אחרים לכף זכות, כי זהו עיקר הלמוד זכות שכל הירידות שעברו עליו ועליהם, במזיד ובשוגג באונס וברצון הכל מן השמים כדי לקרבו בדרך זה. אבל הרחוקים מהצדיק האמת אינם מבינים זאת, וגם המקורב צריך זכות גדול שיזכור זאת תמיד, ועל הכל מה שעובר עליו יתחזק בתפילה להשי"ת, שיתקרב על ידי

הירידה ואל יתרחק על ידה ח"ו, וכן בליקו"מ
תנינא סימן פב בהתורה כי תצא, מענין כסדר
ושלא כסדר בין ברוחני בין בגשמי, והבחינה
מה כחינו המובא שם הכל כנ"ל, וזכות
ההתגלות הזאת יעמוד לנו לילך בזה אמן.

עמוד שני – עמוד התגלות אלקות

יסוד השני הוא לידע כי התגלות אלוקותו ית' נשתלשלת כל היום כולו להאדם וכל הלילה, מאז נאצלה כל הבריאה כולה, לפעמים לעיתים רחוקות בהתגלות ממש שמאירין עיניו והוא משתוקק באמת להתקרב להשי"ת כי קוראין אותו ממש והוא שומע, אבל על פי רוב "ההתגלות הוא בהעלם נפלא", "ובהיפוך אתוון", כי נשתלשלה זאת החיות אלוקות בתוך מחשבות של עצלות ועצבות, כבודות ואי רצון, אף פעם בתוך כפירות ובלבולים, דמיונות מחשבות, תאוות והרהורים, וכו', וכו'. והעיקר לידע, כי מה ששומע או רואה מאזין ומקשיב, או מרגיש מיד איש ומיד אשה, מקרוב או מרחוק. ובפרט מאשתו ומבני ביתו,

הכל הוא דברי השי"ת אשר קורא אותנו אליו בזה, וזה הוא התיקונין שנותנין לו מלמעלה. וסוד זה מרומז בגמ' מיום שחרב בית המקדש ניטלה הנבואה (היינו התוכחה) מן הנביאים וניתנה לשוטים ולקטני הדעת (היינו מה שהמוכיחין בעצמן אינם יודעים, כי הם משיחין לפי דעתן [אף ההיפוך מן הישר, ובאמת מרמזין על הטוב]) ושורש של ההשתלשלות הזאת מחלוקת שבקדושה מחלוקת של תנאים ואמוראים. מה שאלו ואלו דברי אלקים חיים, אף שההלכה הוא ע"פ אחד מהם, אבל מהשי"ת נסבב הדבר שהשני יאמר ויוכיח מהתורה שלא עפ"י הלכה למעשה, והאדם יבין דרכו כי הם גם דברי השי"ת אבל צריכין, לעשות אליבא דהלכתא ועל פי כללי התלמוד, וההיפוך מהמאן דאמר השני החולק עליו, אף

שגם התנא זה קיבל דבריו משמים, כי כל זה בשביל הבחירה והניסיון הצירוף והבירור, לכן גם זה טעם מה שצריכין ללמוד שולחן ערוך בכל יום (כאשר רבינו ז"ל הזהיר מאוד על זה) להכריע ההלכה ולתווך השלום בין המחלוקת של האדם, בתוך מחשבותיו ובכל מה שעובר עליו, שלא יהיה בבחי' חלק לבם, בבחי' ברצות ה' דרכי איש גם אויביו (אלו המחשבות המעקמים את לבו הנמשכים מהיצה"ר) ישלים אתו. ועל זה נאמר (צפניה ג) אז אהפוך אל העמים "שפה ברורה" לקרא כולם בשם ה', והאלילים כליל יחלוף (רע בטוב) כי אז יתגלה שכל הכפירות היו קריאה לאמונה, וגם ויקרא אל משה באלף זעירא מרמוז על זה, אשר בכל מיני מקרה הקורה לאדם, נעלם שם קול קריאה מהשי"ת אליו בקול דממה דקה. והבן.

עמוד שלישי – עמוד ההסתרה

יסוד השלישי הוא לידע כי כל התאוות יסודתן על הכפירה הגדולה של ההסתרה, אשר אין שום אדם נקי ממנה והוא "כחי ועוצם ידי עשה את החיל הזה" והוא עבודה זרה ממש, וממנה נצמחת תאוות ממון אשר עיקרה שהאדם יתבהל ויאסוף ממון בכוחו וישכח בהבורא ית' אשר הוא נותן לו עצה וכח לעשות חיל ולמקני נכסין, והכל הוא מאתו ית' בהשגחה פרטית. ומה שאין נותנים מן השמים להאדם פרנסה בלי סבובים ועשיית האדם, הוא בשביל הבחירה והנסיון וההסתרה, כדי שיוכל לומר ידי רמה ולא ה' פעל כל זאת. ומזה באה הכבידות לצדקה ולמשא מתן באמונה, ולקביעות עתים לתורה וכל טוב כמובן.

עצה ומבחן לזה מצאנו בעזרת השי"ת, שאם יזכה האדם לאחוז בזה יתקן הרבה בזה הדבר. והוא: שאל יתחרט כלל וכלל מה שעשה או שנעשה איזה היזק בפרנסתו על ידו בעצמו על ידי שנסבב בדעתו איזה עצה שאינה טובה, או ע"י אחר שעל ידו נפסד לו בפרנסתו כפי דעתו עתה, כי כל מחשבות כאלו ירחק מדעתו ויאמין בהשגחה פרטית אשר כל הדבורים והמחשבות, אשר דיבר הוא, או אחר אשר על ידם בא לו ההפסד הכל מיד ה' הייתה זאת, הגדיל עצה הפליא תושיה, וכל זמן אשר הוא מתחרט את אשר נעשה, אות הוא כי נתפש בהרשת של כחי ועוצם ידי, אף שאינו אומר זאת בפיו בפירוש, כי על זה רמזה התורה ואמרה "בלבבך" כחי ועוצם ידי וכו'.

גם תאוות אכילה נצמחת מהכפירה הזאת, כי באמת הכח והחיות להאדם נשפעת מהשי"ת חי החיים, ורק בשביל הבחירה וההסתרה ניתנה החיות להאדם דרך המאכל והמשתה, וכל זמן שהאדם אינו זוכה לזה הדעת הוא נתפש בגשמיות המאכל, ושוכח בו ית', ואין עצה להמתיק ולהשתיק המיית תאוות אכילה כי אם בזה הדעת, לידע כי כל הכח והחיות מהמאכל, וגם הטעם אשר הוא מרגיש בהמאכל הכל הוא מהשי"ת, ואך בשביל הבחירה והניסיון נשתלשל החיות דרך המאכל. וזהו כל כוונת ברכת הנהנין "מוציא לחם מן הארץ" (דרך גשמי והסתרה) בשביל הבחירה לזכותינו בעבודת התגלות ההסתרה וכן כל הברכות וד"ל (ליקו"מ ח"א סי' נו).

עמוד רביעי – עמוד ארך אפים

יסוד הרביעי, ענין ישמע בזיונו ידום וישתוק והוא עיקר התשובה (ליקו"מ ח"א סי' ו). הוא לידע כי כל מה שעושה הבעל בחירה הכל הוא מהשי"ת, ולכן כששומע דברי חירוף וגידוף מיד איש מיד רעהו, או בקבלו נזק ממנו ידע אשר הכל מהשי"ת הוא, ולכן בהקצפו על רעהו ובזעפו עליו מסיר נשמתו הקדושה ממנו בעצמו, כי איננו מאמין בהשגחה פרטית, אשר האדם הוא רק שליח המקום, בחי' למשפטיך עמדו היום, כי הכל עבדיך (נדרים מ"א) אבל באמת הכל הוא מהשי"ת לטובתו ולמרק עונותיו, והוא מסיר אזנו ומטה שכמו מלהתתקן, אשר אז הוא עת לזה כי אי אפשר להתתקן כי אם כשעולין לסוד התשובה

ושורשה לידע כי הכל מאת ה' היתה לנו כנ"ל,
וזהו לשון תשובה: לשוב הכל להשי"ת לידע
שהכל מאתו ית'. וזה הדעת נתגלה אז בהכאיב
אותו חבירו והוא שותק לו, בידעו כי הכל
מאתו ית' למרק עוון ולהתם החטאת, וללמד
לאדם דעת ועי"ז נתבטלה הקליפה וההסתרה
כולה אמן.

עמוד חמישי – עמוד התשובה

יסוד החמישי לידע, כי בכל עליה ועליה כל חרטה לתשובה אשר נתעוררת בקרב האדם, אם הושב אז האדם שבודאי אהיה איש כשר מעתה, בודאי אעשה כך וכך, ידע שמחשבה כזאת מעורבת היא מכפירת כחי ועוצם ידי, וגוררת עמה אחר כך עצבות והתרחקות, כי הושב הוא כי בידו הוא, והמלכות שלו הוא, וכי ראוי הוא עבור מחשבה טובה אחת, אשר באה אליו באיתערותא דלעילא, להתקרב וכי כל התרחקותו עד הנה מידו היתה זאת, ולא דעת ולא תבונה לו כי מן השמים עכבוהו עבור שלא זכה עדיין להדבר שבקדושה, עבור שלא התפלל כראוי, ואף מעתה אם לא ימצא חן בעיני השם, גם עתה לא יעמוד בניסיון, ואין לו

שום עצה כי אם לקבל עליו לעשות טוב ולבקש מהשי"ת שלא ירחיקוהו עב"פ מתפילה ותחנונים, וכי על כל מה שיעבור עליו יזכור מיד בהעצה של תפילה אשר יסודותה בהררי קודש לגלות כי הכל ביד השי"ת ובידו לגדל ולחזק לכל. וכמו שכתוב וחנותי את אשר אחון, היינו מי שיבקש זאת מידי את אשר אחוננהו, כי יזכה לדעת הזה שאין שום יאוש בעולם כלל, כי כל מיני ירידות מאתו יתברך בחסד וברחמים לקרב, ולא לרחק. ועל כולם צריכים כי אם להרבות בתפילה ובתחנונים בין קודם הנסיון, בין לאחר הנסיון ואף אם ח"ו נכשל בו במזיד ובשונג באונס וברצון הכל כנ"ל.

עמוד שישי – עמוד העשיה

יסוד הששי הוא לידע אף שהכל בידי השם על פי גזירותיו העליונות בין ברוחני בין בגשמי, על כל זה כן יסד המלך מלכו של עולם בשביל הניסיון והבחירה שהאדם עליו לעשות את שלו, אבל לא בכוונה זאת אשר העשיה שלו הוא, כי אם בשביל הניסיון והבחירה, כי כך המצוה לעשות אף שאיננו בידו, לכן צריך להתחזק בכל כחו לילך בדרך מלכו של עולם ולהשמר מכל חטא עון ואשמה, וגם בדרך ארץ לעשות הכל על צד היותר טוב, והכל בכוונה הנ"ל. למשל: ברור הוא הדבר על פי דעת האמונה והאמת, שהריוח אשר צריך להגיע אל האדם, אף אם יסתיר את עצמו מתחת לארץ יבוא לידו בלי ספק. גם המצוות וההתעוררות

לדברים שבקדושה כשיעלה ברצונו ית' לזכותו
 כי מצא חן בעיניו ית' כי יתפלל אליו, ימציאם
 אליו.

על כל זה המצוה לירד להסתרה בכוונה זאת
 התיקון לתקנה.

ובזה טועין העולם הרבה, כי רואין בספר תורת
 אלקים וברכך "בכל אשר תעשה", וגם בעניני
 רוחניות "ועשיתם אותם" ובספר התפלות; בי
 אני אדוני העון. ואנוכי סבותי בכל אלה,
 וכדומה, חושבין כי הכל ביד האדם אבל
 באמת הכוונה כי צריך האדם לעשות ולהתחזק
 בכל כחו, אבל בכוונה הנ"ל, ואסור לו לשכוח
 זאת הכוונה, בין ברוחני בין בגשמי, בכל אשר
 הוא עושה כי כן גזר השי"ת שלא יוכלו לראות

יד השם עין בעין. כי עיקר תענוגיו ית' להכירו ע"י ההסתרה, ולידע כי גם ההסתרה מאתו ית' ולכלול דרי מעלה בדרי מטה, והידיעה בבחירה, וההשגחה בהטבע, לתקן כתר מלכות; ולידע כי ה' הוא אלקים. לכן עצה להאדם, בענין דרך פרנסה ולכל הצטרכותיו הוא; טרם ידע איזה דרך ונתיב יעלה, ומה עליו לעשות ולהיכן לפנות, צריך הוא לישא עיניו למרום, ולהמשיך אמונה פשוטה, כי אז צריך הוא לתקן חלל הפנוי שורש של ההסתרה, כי אז תקונו להאמין שזה דרכו לבלי לעשות כלום שום עובדא כי אם תפילה ותחנונים, ואח"כ כשמתנוצץ לו במוחו איזה עצה אמיתית, או ההיפך, צריך הוא אז לקיימה בכוונה עבור הנסיון והבחירה, לא שיחשוב ח"ו כי אי אפשר להשי"ת ליתן לו פרנסה כי אם ע"י סיבות

ועשיותיו, ולסמוך את עצמו על הסיבה, כי זהו מעשה העגל ממש, ועל זה שואלין ליום הדין "נשאת ונתת באמונה" היינו מה שיצאת למו"מ היה בשביל האמונה, היינו בכוונת תיקון האמונה, כי כן המצוה מידו ית' לעשות בשביל הניסיון לצרף את הבריות כדי לקיים את התורה בדרך הזה, אבל ידעת כי הפרנסה שלך מידו ית' ולא ע"י עשייתך, כלל וכלל לא, או בשביל הכפירה יצאת למו"מ שחשבת מה יושיענו בפרנסה מה שאשב בביהמ"ד, אם לא אעשה לא יהיה לי פרנסה, וצריכין לזה דעה צחה להבין איזו פעולה מההשגחה לעשות, ואיזו להיפוך, והשם ירחם.

עמוד שביעי – עמוד הצדיק

יסוד שביעי בעניין התקרבות לצדיק האמת.

[א] הוא נשמת משיח הקדמה לעולם והוא שורש נפשות ישראל וכל הבריאה כולה בסוד כל העולם לא נברא אלא בשביל לצוות לזה, וצדיק יסוד עולם.

[ב] עמו נתייעץ הקב"ה בבריאת עולמו, כמ"ש את מי נועץ ויבינהו וילמדהו באורח משפט.

[ג] הוא ערב להקב"ה שיתקן את העולם.

[ד] כל העבודות של כל העולם, כל הגלגולין והבירורין והנסיונות והתגלות אמונה על ידו, כמ"ש בכל ביתי נאמן הוא.

[ה] אליו נתן הקב"ה ממשלה ומלכות, ע"ד צדיק מושל ביראת אלקים.

[ו] הוא הבי"ד של מעלה.

[ז] הוא התגלות של יד ה', היינו ההשגחה פרטית בין ברוחני בין בגשמי הוא מגלה.

[ח] הוא התגלות של תפלה כמ"ש ואני תפלה.

[ט] הוא המרכבה לשכינה.

[י] הוא הקדושה.

[יא] הוא החיות של כל העולם.

[יב] על ידו עולין כל העבודות לשמים.

[יג] על ידו כל ההתעוררות לתשובה

[יד] על ידי התקרבות האדם להצדיק אמת, היינו על ידי הידיעות הנ"ל וע"י ההליכה בעצותיו הק', נמשך על האדם מעין ניצוצי אור של קדושת הצדיק כל אחד כפי בחינתו. היינו אף אם האדם רחוק מהקדושה, ע"י שהוא נתקרב אל הצדיק אמת נשפע עליו עכ"פ שידע

ויראה היטב איך הוא רחוק מהאמת וצדק ומדרכי המשפט הנכון, ואיך הוא מונח ממש בההיפוך, כדי שישתוקק להאמת ויתפלל על זה בלי שום יאוש ועצבות, כי אם ידע אשר גם אותו קורא השי"ת וכי יקר הוא בעיני ה', וכן למעלה כל אחד כפי בחינתו וכפי התקרבותו להצדיק האמת זוכה להמשיך עליו קדושת הצדיק ביותר לילך באורחותיו ולידע כי הכל ביד ה' ולהתפלל על זה תמיד אמן.

[טו] חלקי נשמת הצדיק בכל הנבראים ובפרט בעם ה' וביותר בכל הצדיקים האמיתיים.

[טז] התחדשות דרך האמת היה חמשה פעמים בעולם, ואלה הם: משה רבינו, רבי שמעון בן יוחאי, רבי יצחק לוריא, רבי ישראל בעש"ט והנחל נובע מקור חכמה, וממנו עד המשיח לא יהי' חדשות.

[יז] בכל מקום שנזכר צדיק בליקוטי מוהר"ן הכל על הצדיקים הנ"ל.

[יח] ביותר הי' התגלות ענין של תפלה נשמת משיח בדוד המלך.

[יט] אין להאדם להשתדל להעשות זה הצדיק ואין לו לחשוב כי כל מי שרוצה ליטול את הכתר הזה נוטל, כי זהו ענין של מפורסם של שקר שהובא בליקוטי מוהר"ן. כי אם כל אחד צריך לקבל מזה הצדיק הנתגלה בכמה דורות, שזהו ענין של התנוצצות משיח וההכנה לגאולה, וכל אחד צריך לידע מזה הצדיק כי אם לא ידע ממנו בזה הגלגול יצטרך להתגלגל עד שידע, ועל זה אנו ממתנינים כל כך על הגאולה והתמורה, ועל זה כווננו חז"ל: עשה לך רב וקנה לך חבר, שיחדיו תקבלו מזה הרב, וגם כל האומר בשם אומרו מביא גאולה

לעולם, היינו שידע ממי נמשכו כל הדברים, על ידי זה מקרב הגאולה וגאולת נפשם.

[כ] לידע כי חידוש כמו הנחל נובע מ'קור ח'כמה עוד לא היה בעולם כי הוא הכין כלים למשיח צדקנו והמשיח ילחום בהם לתקן העולם.

נִצַּח יִזְכֶּה לְהַפְיֵן אֹרֹז, וְעַד מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ יֵאִיר נֶרוֹ,
וְהַמְּשִׁיחַ בְּדַעְתּוֹ יִלְחָם, הוֹלֵךְ וְאֹרֵךְ עַד נִכּוֹן הַיּוֹם:
הוּא רַבְּנוֹ: (שיר ידידות, ר' יצחק ברייטער)

נְנַח נְחָמָה נְחָמָן מְאוּמָן